

[**PULKAŃCZE** *sb n*

pułkańcze a. połkańcze.

W wydaniu InwMieszcz błędne zapisy: połkańce, pół[t]kańce.

N sg pułk(a)ńcz(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rodzaj nakrycia głowy, prawdopodobnie kapelusz z niedużym rondem, mniejszym niż u kańki: 2 płaszczce, muchajerowy dziki letnik, półkańcze [w rkpsie: polkayncze (przypis wydawcy)] kitajczane. InwMieszcz 1563 nr 109; mycka aksamitna i pół[t]kańce z tkanic InwMieszcz 1575 nr 201; pół[t]kańce aksamitne, potarte – fl. 1 gr 18; 2 czepca jedwabne InwMieszcz 1576 nr 209; Pół[t]kańce jaksamitne, czarne; kształt gładki [...] bramka do czepca jaksamitna, czarna InwMieszcz 1581 nr 231; czapka na białą głowę, aksamitna, niepodszyta; półkańce aksamitne sznurem [lege: z sznurem (?)] letna [!], 2 mycce InwMieszcz 1583 nr 243, 1572 nr 179, 1599 nr 304; THen który bendzie chciał myftrzem zoftacz nowem powinien bendzie sthuki thego rzemyeŃla thim obyczajem robicz [...] Czapkę, którą zowją pulkancze, ktemu volofką ý Vízzarke MetrKor 1582 129/179 (ekscerpt J. Wiśniewskiego).

Cf [POLKAŃKA]

MFr